

[Bilgrav-Nielsen]

tradition fra sidste år, som er under udvikling; der er gode forhandlinger i gang, og der er ingen tvivl om, at det fører til, at mindst den samme partikreds, som sidste år stod bag finansloven, også kommer til at gøre det i år. Jeg så endda gerne, at SF udviklede sig yderligere – og der er vel noget, der tyder på, at det godt kunne ske – således at de også kunne være med bag finansloven.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Duetoft interesserede sig – ligesom hr. Svend Heiselberg har gjort det tidligere – for Fremskridtspartiets rolle i forhold til EF. Jeg mener, at den debat blev så fyldestgørende tilbagevist fra min side, at jeg ikke vil trætte Folketinget med at gentage den.

Til gengæld mener jeg, at det, som hr. Duetoft giver udtryk for, nemlig at vi jo må deles om den mængde arbejde, der er, er en dødsensfarlig holdning. For det første er det forkert, men derudover bliver de langsigtede konsekvenser, hvis hr. Duetofts synspunkt vinder gehør, at det danske samfund degenererer totalt. Mængden af arbejde er nemlig uendelig. Hvis man for 50 år siden havde fulgt hr. Duetoft og havde sagt: Uha, den mængde arbejde, vi har i dag, kan ikke blive større, så sådan er det, nu må vi deles om det, så havde hr. Duetoft ikke oplevet et dansk samfund, som det er i dag. Og på samme måde vil det om 50 år være sådan, at man sidder og griner over, at hr. Duetoft i dag kunne påstå, at mængden af arbejde nu var nået; selvfølgelig er det ikke tilfældet.

Så vil hr. Duetoft heller ikke være med til at lempe skatterne, fordi konsekvensen af skattelettelser er tab af velfærd. Men det er jo en utrolig egoistisk holdning, hr. Duetoft har, for det er det samme som at sige, at ikke bare vil hr. Duetoft forbeholde sig retten til selv at anlægge den definition af velfærd – det er o.k. – men den skal pålægges hele befolkningen.

Det, vi ønsker, er, at folk skal have lov til selv at vælge deres velfærd. Der er nogle, der synes, det er velfærd at gå i teatret – fair nok, så lad dem gøre det. Der er nogle, der synes, det er velfærd at give ulandsbistand – fair nok, så lad dem gøre det. Men lad dog befolkningen have friheden til at vælge frem for den imperialistiske holdning, at det, man selv synes, skal alle 5 millioner danskere lide under.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Hr. Duetoft var inde på følgerne af afstemningen den 2. juni 1992. Jeg vil gerne sige, at jeg var en af dem, der før valget tog lidt forbehold over for den megen snak om det katastrofale, men jeg må vist erkende, at jeg tog fejl. Det gav et chok i mig, da jeg i det økonomiske udvalg i EF for et par uger siden måtte opleve, at næsten samtlige de eksperter og andre, der tog ordet fra forskellig side, nævnte som en af de psykologiske årsager, der havde fremkaldt det store skred, Danmarks nej. Det kommer vi ikke uden om. Det er da klart, at ingen siger, at det er Danmarks skyld, men Danmarks nej var med til at fremkalde den usikkerhed, som har sat det store apparat i gang.

Jeg ved ikke, om medlemmerne her har hørt det tal, som Henning Christophersen nævnte dernede. Det drejer sig om 1.000 mia. kr., der er sat ind i spekulation. Det er så meget, at ingen nationalbank i noget land kan stå imod, hvis man sætter ind dér; det kan kun EF. Og på dette tidspunkt skal vi i Danmark sige nej til at være med til et monetært-økonomisk samarbejde! Jeg er glad for, at hr. Duetoft har fremhævet de synspunkter så stærkt, som han har.

Selvfølgelig er det da glædeligt, at Socialdemokraterne prøver at være med til at hjælpe regeringen med at få et forlig – det glæder vi os alle sammen over – men pas på, at Danmark ikke afskærer sig fra at komme ind i et samarbejde senere, som er vigtigt netop for Danmark og vigtigere for Danmark end for mange af de andre.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige til hr. Jes Lunde, at man godt kan have store ambitioner, men man skal jo også være realistisk. Vi forestiller os, at en udvidelse på 2-3 mia. kr. efter en opretning af de ting, der i forvejen er indbygget i finanslovsforslaget som beskæringer, er et realistisk niveau for, hvad der kan sættes i gang.

Så må jeg sige, at jeg var meget glad for hr. Bilgrav-Nielsens melding om, at trekløveret omkring EF ikke også vil komme til at spille trekløver omkring finansloven. Det er jeg glad for.